

Написано от Христо Христов
Сряда, 30 Септември 2015 13:12

Парламентът отхвърли днес предложението за изучаването на престъпленията на тоталитарния комунистически, което трябваше да влезе в новия Закон за предучилищното и училищното образование, който се разглежда в пленарна зала на второ четене.

Общо 23 от присъстващите в залата депутати подкрепиха предложението, 23 гласуваха „против“ и 45 „въздържал се“.

Само 9 от присъстващите в залата народни представители от ГЕРБ, от чиято парламентарна група до голяма степен зависеше приемането на този въпрос, подкрепиха предложението, като останалите се въздържаха.

Предложението беше направено от депутата от Реформаторския блок Борис Станимиров, а текстът, който трябваше да задължи Министерството на образованието и науката да предприеме необходимите стъпки в тази посока, гласи:

„Принципите на демокрацията и правовата държава, на човешките права и свободи”, включват и информираност за престъпленията на тоталитарните режими в Европа, включително на комунистическия режим в България по смисъла на Закона за обявяване на комунистическия режим за престъпен (Обнародван в Държавен вестник. бр.37 от 5 май 2000 г.)”

Освен деветимата депутати от ГЕРБ, сред които Методи Андреев, пледирал активно за приемането на текста, предложението беше подкрепено от народните представители на Реформаторския блок и от няколко депутати от ДПС и ВМРО. Всички те обаче не се оказаха достатъчни за приемането му.

Според депутати от ГЕРБ те се въздържали, не защото са против изучаването, а защото смятат, че мястото на предложения текст не е в този закон. Дори председателят на Комисията по образование и вносител на новия образователен закон Милена Дамянова (ГЕРБ) е уверила колегите си от Реформаторския блок, че изучаването на комунистическия режим се залегне в новите учебни програми, които се подготвят.

Представителите на БСП автоматично се обявиха против предложението. Така с въздържането си за подкрепа на коалиционния си партньор в лицето на Реформаторския блок ГЕРБ направи отстъпление от някои важни свои предишни решения, като предаването на архивите на ДС под контрола на Комисията по досиетата и подкрепа за процеса за оповестяване на сътрудниците на тоталитарните комунистически служби; приемането от страна на Министерския съвет (кабинета Борисов) през 2010 г. за отбелязване на 1 февруари за Ден за почит и памет на жертвите на комунизма, както и от гласуването само преди десетина дни [решение за премахване на давността за престъпленията на комунизма](#), прието с подкрепата на Реформаторския блок и ДПС.

„Няма да правим драма от това решение, битката да се приеме законово изискване за изучаването на комунистическия режим в училище продължава, защото е важна за обществото”, заяви пред [desebg.com](#) вносителят на отхвърленото предложение депутатът Борис Станимиров. Малко по-късно той написа в своята страница във „Фейсбук”:

„Моето убеждение е, че изучаването на тоталитарното минало на Европа и на престъпленията на комунизма в България трябва да бъде държавна политика и затова мястото му е точно в закона, с който ние като върховен орган задължаваме министерството да преподава тези неща. В противен случай, оставяме въпроса на добрата воля и чиновниците, което е бягство от отговорност. От министерството на образованието и науката уверяват, че темата ще бъде включена в новите учебни планове. Борбата за тази кауза продължава!”

С днешното си решение Народното събрание се самобламира, тъй като зае противоположна позиция на декларацията, с която парламентът през 2009 г. подкрепи решенията на Пражката декларация от 2008 г. „Европейската съвест и комунизма” за осъждане на престъпленията на комунизма и приравняването им с тези на нацизма.

В декларацията, която българският парламент подкрепи преди 6 години, се предвижда „преразглеждане и коригиране на учебниците по европейска история, така че децата да могат да научат и да са предупредени за комунизма и неговите престъпления по същия начин, по който са научени да осъждат нацистките престъпления”.

България обаче продължава да е единствената страна от Централна и Източна Европа, преживяла комунизма, в която престъпленията на тоталитарното комунистическо управление не е залегнало в учебниците по история, а в часовете по литература не се изучават произведения на антитоталитарни автори.